

žiški županii so volivci, kar jih je prišlo, tako volili; kakor bi jim ta reč že popolnoma domača bila. Dve stranki ste se naredile. Stranka poprejšnjiga župana je bila dobro vajena in je drugo za volitevni boj manj pripravljeno popolnoma premagala. — Nadžupanijski uradniki so svoje volitevne protokole vse na staro štulo djali, to je, po nemško naredili; častitljiva slovenska beseda župan jim mora biti tern v peti, ker jim je le „Purgermajster“ kakor poprej „rihtar“ vedno na jeziku. Od enakopravnosti jezika se v naši nadžupanii še clo malo vidi.

Novičar iz Ljubljane.

22. dan t. m. je prišel naš slavni rojak, gosp. Dr. Ignaci Knobleher, misijonski general-vikár notranje Afrike, v Ljubljano. Mesca svečana 1846 se je podal — po naznanilu „Novic“ tistiga léta — v notranjo Afriko, katoljško vero divjim narodam oznanovat; 16. maliga travna 1847 je šel, kakor je sam pisal (poglej „Novice“ 1847) na parabrodu po morji v Aleksandrijo, od tod čez Egipt, Nubijo i. t. d. v notranjo Afriko. Sedaj je prišel iz Kartuma iz Nubije, in v misijonskih opravilih je, na poti na Dunaj in morebiti clo v Pariz, tudi svoje prijatle v Ljubljani obiskal, od kodar se bo kmalo na Dolensko v Št. Kocijan podal, svoje stariše in žlahto obiskat. Visoko učeni gospod, ki vse evropejske jezike in mnogo družih jezikov govori, ne more Ljubljančanam dovelj povedati od svojiga popotovanja po Afriki, od življenja divjih narodov i. t. d. In zares bi ga človek lahko celi teden poslušal, kader začne pripovedovati od deželá, kamor pred njim še noben Evropeje ni prišel. Po „beli reki“ je prišel v serce Afrike še čez 4. grade severne širivosti blizo ekvatorja, kjer je taka silna vročina, de 40 in clo 45 stopinj znese, voda za piti pa 20 do 25 stopinj gorkote ima; nagi divjaki mažejo svoj život z neko rudečo zemljo, z oljem vdelano, de vročino lože preterpé. Ni tedaj čuda, de je neutrudljivi gospod zlo ogoril, kar se pa dobro priliči njegovi turški obleki, ktera je vsacimu popotniku po teh deželah potrebna. Naš sloveči malar g. Langus ga je izobrazil (malal) v njegovi popolnoma turški obleki s turbanam na glavi in dolgo častitljivo brado, kar je prav dobro zadel. Prav bi bilo, ko bi se podoba slavniga moža na kamen vtisnila in en kamnotis vsakimu zvezku tistih bukvic pridjal, ki bo popis njegoviga popotovanja po dozdaš še clo neznanih in nikjer popisanih deželah — v nemškem in slovenskem jeziku obsegel. Vsak radovedni človek gotovo z velikim veseljem pričakuje te knjižice, ki bo še veliko večí važnost kakor Baragatova zato imela, ker bo od popolnoma neznanih ljudstev in deželá govorila. Ta knjižica bo pa gotovo tudi veliko donesla v pripomoč njegovim blazim misijonskim namenam, kateri obilnih darov potrebujejo; pa tudi razun tega imajo prijatli misijonskiga prizadevanja že sedaj lepo priložnost, z doneski podpirati trud slavniga rojaka v vinogradu Gospodovim ptujih deželá. Mnogo imenitnih reči je iz Afrike seboj pripeljal, ki jih bo večidel našimu muzeumu podaril. — Ljubljanski vradni časnik pove, de do 23. dneva t. m. je bilo na Krajskim že 175 županij popolnoma vstanovljenih, in tudi v tistih krajih, kjer so se v začetku župane voliti branili, grejo volitve zdej porredama. — Prihodnji teden pride imenik opravičenih volivcov Ljubljanske županije v natis, kteriga bo vsak volivec dobil, de bo zamogel iz števila vsih tiste može izbrati, kterim zaupa, de se bojo pridno in možko za blagor svobodne Ljubljanske županije po-

tegovali. — Očitne oistre izpraševanja v podkovijski in živinozdravijski šoli kažejo, de bo dežela že letas ne- ktere prav dobro izučene kovače in tudi izvedene pripomočnike v živinskih boleznih dobila. Gospodje, ki pridejo izpraševanja poslušat, so prav zadovoljni z vednostmi večiga dela učencov. Tudi naš častiti g. deželni poglavar je počastil enkrat to šolsko skušnjo s svojo pričujočnostjo in pohvalil napredovanje te šole, ktera bo vpijočim potrebam dežele z umnimi kovači in pomočniki v živinskih boleznih pomagala. — Slovensko berilo za 1. gimnazijalni klas se bo te dni že natiskovati začelo. — Slišali smo in tudi v „Gracarci“ brali od nekih razpartij, ki so se unidan v neki gostivnici na deželi med nekimi pevci nemških in slovenskih pesem pripetile. Če ravno prepírov v gostivnicah iz lahko zapopadljivih vzrokov nikdar visoko ne cenimo, smo vunder obžalovali, de se je kaj taciga zgodilo, kar protivnikom priložnost da, de „iz komarja vola“ naredé, in kar vsaciga praviga rodoljuba nar bolj žali — de iz tacih posamesnih gostinčarskih homatij slovenstvu sploh podtikujejo sovražstvo do Nemcov!! Popraševaje po začetku omenjene homatije nismo mogli zvediti praviga vzroka, ker eden tako drugi tako pripoveduje — to pa vémo, de milo nebo je prostorno dovelj za petje vsih jezikov, — de vsak zna peti kar koli se mu ljubi, — de različnoglasne strune se ne dajo siloma nikdar v enoglasne spremeniti, — de je terdovratnim in zarujovenim protivnikom slovenšine nar bolje s poti iti, ker ja v petju samim ne obstoji narodovnost. Take homatije, čeravno clo nobene važnosti nimajo, grejo povikšane od ust do ust in so le v škodo domači pravični reči, ker se jih protivniki željno polastijo, de zaženó staro ostudno natolcevanje od sovražstva Slovincov do Nemcov, in kar je morebiti kdo razkačen od ene ali druge strani govoril ali storil, se podtikuje po tem slovenstvu sploh! Takimu natolcevanju se moramo očitno zoperstaviti.

Novičar iz mnogih krajev.

Cesar ni šel na Tiroljsko, kakor se je govorilo, ampak se je vernil iz Išelskih toplic koj na Dunaj nazaj zavolj imenitnih opravil. — Ministerstvo je sklenilo, de v gojzdnih tatvinah ali scer gojzdnih pregreških zasaceni se imajo prihodnjič berž kaznovavnim sodijam izročiti, ne pa, kakor poprej, politiškim gosposkam. — O pomanjkanju domače govoje živine se je neki ministerstvo na Rusovskiga cara obrnilo, de naj bi prodal za potrebo Dunajskiga mesta vsako léto 60,000 volov, kar je car rad dovolil.

Slovenske nove bukve.

Naš slavni rodoljub, visoko učeni gosp. Dr. Jožef Mursec, učenik verozakona v st. mestjanski učilnici v Gradcu, je ravno sedaj na svetlo dal zalo novo knjižico pod iménam:

Bogočastje sv. katolške cerkve.

Ta knjiga, ki ni le mladosti, temuč tudi odraslim v podučenje in pobožno obudjenje namenjena, razlaga cerkvene opravila, njih namen in pomen o mnogih cerkvenih časih, in pové v tem toliko lepiga za um in serce, de se po pravici zamore priporočiti. Pisana je ta knjiga v tako imenovanih novih oblikah. Natisnjena je lično v Gradcu; dobí se pa mende po vsih slovenskih mestih; cena lepo vezane knjige z usnjenim robam in srebrnim napisam je 33 krajc. — v platnenim robu pa 30 krajc.

Današnjimu listu je pridjan 27. dokladni list.